

1877-12-29

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Elisabeth Jerichau Baumanns
brevpapir med præget monogram

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Familiearkivet

SUMMARY

Elisabeth Jerichau Baumann takker J. C. Jacobsen for et julebrev og omtaler ham meget smigrende. Hun beskriver hvorledes, hun har holdt jul i Rom.

TRANSSKRIFTION

Roma 29de Dec 1877

Kjære Herr Capt Jacobsen

Man plejer naar man faaer kjærkomne Breve at sige "mange Tak for Brevet" men dernæst faae Breve der modtages der have bragt mere Glæde end Deres elskværdige Skrivelse af 19de Dec der bærer Vidnesbyrd af Deres hele Væsen, det kraftigste fyldigste Udtryk af en i samme Grad betydelig harmonisk udviklet Forstand og dens Tvillingsbroder Villiens Styrke harmonisk parret med et varmt

Hjerte, med Phantasie og Poesie saa sjælden forenet ellers med de andre Egenskaber men som hos Dem igjennem Deres hele Livs Virksomhed, har faaet indfattet [usikker læsning] som Særkjende for Dem. Verden har ofte sat betydelige Mænd Mindesmærker, Deres Priis dog klinger allerede nu medens De fuldkraftig virker i forskjelligste Retninger fra Tusinders Munde, bebudende det Eftermæle som De fortjener i rigeste Maal.

Der er vel næppe noget som har glædet mig mere, som kunne have forhøjet min Juleglæde i aar i

vort elskede Rom, end den Anerkjendelse som De paa saa smuk en Maade har skjænket mig, i Deres Linier.

Deres Brev ankom netop da vor Juletræ skulle tændes, og betragter jeg det som en kjær Julegave, Tak

Jeg vilde have ønsket De havde været tilstede, da Lysene paa Træet tændtes, thi jeg er sikke at De med mineandre danske Gjæster vilde have fornøjet Dem over Træet. Mit Liv er blevet saa rigt paa Glæde tiltrods for det ramme Alvor som har ofte ... det, fordi jeg har omfattet hvad jeg end foretog om det, var stort eller lille, med Kjærlighed.

Hele Hemmeligheden i Livet at ... Forhold Glæde og Lykke er netop Kjærligheden, og den Lykke

har Intet kunet berøve mig, og er det som der tilige stedse giver nye Kræfter og giver Sjælen Mod og Friskhed endog Legemet maae blive ældre og Forholdene for os Kunstnere alle seer Truende ud.

Min Søn manglede den[n]egang ved Juletræet og i Hjemmet "Dagmar" rettere dens Chef og Officererne tillod ham ikke at svigte dem ved deres Juulegilde, og da Harald følte sig Chefen yderst forbunden i det den[n]e havde gjort det muligt at fem af Jerichaus Marmorstatuer kom med, efter at dis[s]es Medtagelse paa Grund af Pladsmangel paa Corvetten maatte nægtes. Harald paatog sig nemlig i Livorno at lede Kassernes Overdragelse til Chefen, saafremt dette maatte blive muligt

og da min Søn følte sig særdeles lykkelig ved den ham personlig af hele Corvettens Officerkorpset udviste Godhed - flere af Officererne vare hans Skolekammerater, saa skiftede vi Telegrammer og gode Juleønsker og tænkte paa hverandre i Kjærlighed fjernt fra hverandre.

Men mit Juletræ skulle De have seet! det bestod af fjorten store viftepalmblade som jeg havde forenet til et stort Træ, der hævede sig ud fra den hjemlige Gran, som dannede Basis. Den danske Forenings Juuletræ var nemlig højere end

Foreningens Loft, og da Loftet ikke kunne løftes ... maatte de underste Grene afhugges, og hjalp saa at give mig Fornøjelse, ved at pynte mit Træ der saaledes forenede Sydens og Nordens Kjendemærker. Mange smaa Dannebrog, og Roser, og Sommerfugle som jeg selv havde lavet, og Dugdraaber / nemlig stødt Glas som jeg anbragte med Liim paa Blade der i Lysets Glands glimrede tilligemed de Forgyldte Nødder .. udgjorde en phantastisk Heelhed, den eneste Mangel var at de smaae danske Børn i Rom, som vare indbudne udeblev, men saa faaer jeg dem imorgen kl. 7 thi træet blev kun halvt plyndret. Jeg kunde meddele Cand. Weiss Deres

Hilsen strax, da han ogsaa var blandt de indbudne. Deres Skaal blev drukken og Deres Betydning for Danmark ihukommet.

Min Søn kom idag hjem fra Livorno. Jeg læste Deres kjære Brev for ham, det er tredie Gang at jeg frydede mig ved dens Læsning. Han takker Dem meget for den tilsendte Vechsel.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Hans største Ønske er Opfyldelse af Haabet, at De maae synes om Opgavens Løsning.

Alt som De betroer i Deres Brev angaaende Billedets Anmeldelse skal efterretteligen efterkomes. Harald agter ifølge Deres Raad sende flere mindre Arbeider

til dette Aars Udstilling.

Min Sofy trives rigtig her i den italiske Sol.

Hun og Broderen ønsker Dem og Deres kjære Frue og Børn et glædeligt Nytaar, hvilke Ønsker jeg tilligemed Haabet at Gud længe maatte bevare Dem for Deres Venner og for Fædrelandet udtaler. Harald tager sig den Frihed selv at skrive.

Nu har det frossen alt i 4 Nætter. Vi vare idag i Villa Borghese. Nej! hvor guddommelig deilig var Solnedgangen og den varme Himels Reflex i Fontainerne og paa Steenegens mørke Stammer, og den nedgaaende Sols Forgylding paa Tossernes Tappe og Arenaen. Roserne saa lidt forknytte ud - de duftede heller ikke mere - og i Skygen var Jordsmonet frossen. Alligevel var hele Naturen Italisk grandios deilig. Jeg maae slutte - højagtelsesfuld Deres hjertelig hengivne
Elisabeth Jerichau

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

der Indet hørt herde mig, og er det
nu der tilige store glæde og besvær
og jeres Gælden med og Følelse,
ind og Gælden mere blive ældre,
og Forholdene for os Knægtene alle
er mere tvivlsomt end.

Men der mangler den gang ind
Indtægt og i Kjøbet, og der
rettere den Chef og Officere
skald ham ikke at søgte dem ved
deres Indtægt, og de Indtægt
og Chefen og det forbandt. Det
nu herde gjort det muligt at
for og Jernhans Memoriatet
er nu med, eller at disse Indtægt
per Indtægt og Pladsmangel per
Corvetten make nogle, Flødet
parten og rently. Læses at
Indtægtens Overordnede til
Chefen, og det vilde være
muligt.)

Jacobsen C.M. Roma 29 de Dec 1877
Els. 29/77
12

Kjære Herre Capt Jacobsen

Men jeg er nu mere færdig
gjort den Breve at se, mange
Tak for Breve "men der er
færdig Breve der indtægt der her
best mere Glæde end Døds
allevordige Skæbne i 1878 de
der heres Indtægt og Døds
hale Indtægt, det højtlygte Indtægt.
Indtægt af en i samme Indtægt
højtlygte Indtægt Indtægt og Indtægt
Indtægt Indtægt Indtægt Indtægt
Indtægt Indtægt Indtægt Indtægt

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Lykke, med Skæbne og Pødsle
der galden forenet eller med de
andre Gensleber, men som hos Dem
oppeener Dem hele Livs Virksom-
hed, her gævet Dem det som
Lørdag for Dem. Ved dem har
ofte set tidligere Mand skinder
mærket Dem. Deres Pris og Klager
skredede var udenom De spækket
vorden i brokjelligste Retninger
for Tindens Munde, skeddede det
Eftermaal som De følger:
ogrede Maal.
Det er vel neppe Noget som
er gladet mig mere, som kan
have forhøjet min Taleglæde mere.

vort elskede Aar, ind den Anledning
som De på en saak en Maade
har skænknet mig, i Deres Livet.
Deres Brev ankom netop da min
Taktte skule fandtes, og betragte
jeg det som en tydelig Talegave,
Tid! - Lykke blev om det De
kunde været tilfældet, da Lygner
paa Trost tænkte, thi jeg er sikker
at De med mine andre Dannelser
gjæster ville have fornøjet Dem
med Trost. Mit Liv er blevet en
nyt og Glæde tilfældet for det som
dovr som her ofte tyget det, fordi
jeg har smeltet hvad jeg ind foretog
med det var stort eller lille, med tydelig
hede Kæmpeheden i Livet at
afvæde Forbed Glæde og Lykke er
netop Kjerlighed, og den Lykke

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

til dette Kærs Afslutning.
 Min Lof og biver nytt her i den
 itallike Sol.
 Hun og Broderen venter Dem og
 Deres kjære Fæder og Bøder at
 glædeligt Nøtes, hvilke Gud
 sig tilgæmmede Hæder at Gud længe
 vnaette bevare Dem for Deres
 Væmmer og for Fædrelandet
 vntaler. Havnd tog og des
 Frihed selv at skrive.
 Nu her det profjen elt i 1/2 Vætt
 Vi are i 1/2 i Lille Brogkæse
 Nij! hvor giddommeligt det er
 Tolendpungen og den varme Hæder
 Profjet i Fortæmmer og per Kæmmer
 make Hæder og den nedgævede Sol
 Forjædning per Tæmmer og Kæmmer
 Bøder sig det forkomme ud - de i Kæde
 heller ikke mere - og i Hæder var Kæmmer
 profjen. Hæder var Kæde Hæder, Hæder
 Hæder det. Nu mere slæbe - Kæde Hæder
 Hæder Hæder Hæder Hæder Hæder

Den 12. Febr. i Gæstgæsthuset i København

Perichau
 C.N. Elis. (6) 29/77

og Va min Lof sette sig sandelig
 lykkelig ud den hun personlig at
 hele Brodrens Officerer og resten
 Hæder - flere af Officererne vare
 hans Skolekammerater, som skiftede
 i Telegrammer og gode Talebænkter
 og tænkte per hverandre i Hæder
 Hæder for hverandre. Men mit Hæde
 nu skulle De have set! Det
 bestod af foruden store Væppepalme
 Hæder som jeg havde forment det
 et stort Træ, der havde sig
 ud afra den kjærlige Freg som
 Hæder Hæder. Den Hæder Freg
 Hæder var uendelig Hæder

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Forringens Loft, og de Loftet alle
hice Loftis en uacbe de uacbe
Luce aflynges, og byld se et
gve mig Foringelle, ved et pygbe mit
For, der uacbe forende Lyden og
Worden, Gaudenwörter: Muzen unan
Dreibrug, og Flerer, og Lom-lyde
som jeg uacbe kunde livet, og by
Wander / uacbe by Fort Glas som by
unbruge med Lium per Bladig
Luce-lyde. Gaudenwörter
billygen de foringelle Warden
lyde de phantastik Heelhed,
den uacbe uacbe er at de uacbe
denke Bora i Bonn, som uacbe
Warden uacbe, men er fuer, og
den inogen de 7 his Fortet blev
den hele plygdet.
Jeg kunde meddele Cand. Wifden

Hellen stac, de ten uacbe er
kandt de uacbe.
Dere Heel blev Warden og
Dere Betydning for Daamalt
uacbe.
Min Son kom mig byde for Luce
Jeg kunde Dere byde for den,
Det er trede byde at jeg byde
mig ved den Luce. Heel blev
Den uacbe for den uacbe
Vechel.
Hans storte Gude er byde
of Heel, at de uacbe uacbe
om Gode Luce.
Alt som de byde i Dere
Bora uacbe Heel den
Dere uacbe uacbe uacbe
Heel efter byde Dere Bora
uacbe flere uacbe uacbe